

טורי בורלא משה (מואיס)
21253
בן שמחה ויששכר
נולד ב- 1926
שרת בגדוד "דרור" (14)
נפל ב- 9.7.1948
בקרבת על פקועה באזור הגלבוע.

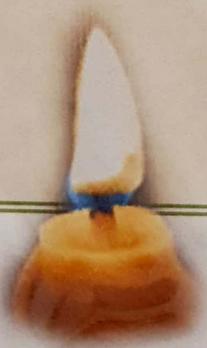

משה בורלא

בן למחנה ויששכר, נולד ביום ג' באייר תרפ"ו (17.4.1926) בעיר סלוניקי, יוון ולמד בבית-ספר עממי. בשעת הכיבוש הנאצי במלחמת-העולם השנייה נלקח למחנה הריכוז ברגן-בלזן. כשחזר אחרי המלחמה לעיר שנתרוקנה ממרבית יהודיה הצטרף לקבוצת-הכשרה, יצא איתה בדרך הנדודים לארץ-ישראל ובשנת 1946 העפיל ארצה באונייה "חביבה רייק" והתיישב בחיפה. משה עבד במחצבת "סולל-בונה", נשא אישה ונולדה לו בת. הוא הצטרף ל"הגנה" ובחורף תש"ח מילא את חובתו בשורות הצבא בעיר חיפה ובקרבות לשחרורה. אחר-כך שירת בחטיבת "גולני" והשתתף בקרבות בגליל התחתון.

בתום ההפוגה הראשונה התחדשו הקרבות בגזרת ג'נין ביום ב' בתמוז תש"ח (9.7.1948). מחלקתו החזיקה בכפר פקועה ובמשך מספר שעות הדפה כוחות אויב עדיפים. משנשקפה ללוחמים סכנת כיתור והתחמושת עמדה לאזול הוחלט לסגת. בקרב הנסיגה הקשה נפל וגופתו נותרה בשדה הקרב. השאיר אישה ובת. שם ידוע: משה בורלא, נולד ב-1926, נהרג ב-1948, נשוא אישה ונולדו לו בן ובת. הוא הצטרף ל"הגנה" ובחורף תש"ח (9.7.1948) השתתף בקרבות בגליל התחתון.

אחרי כשנתיים נמצא קברו על-ידי "הצלב האדום" והוא הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בעפולה. גוסף לרשימת חללי גן יבנה המונצחים על גבי אנדרטה מרכזית ביישוב. יבנה, מטה המפקדה הצבאי בעפולה.

ימים ראשונים: מרחב החטיבה, הנפות והגדודים

בשלושת החודשים הראשונים של מלחמת העצמאות, מדצמבר 1947 ועד פברואר 1948, פעלה בכל מרחב זמנות חטיבות אחת: חטיבת 'לבנוני'. ב-1948.20ט מוצאה 'לבנוני' לשתי חטיבות: חטיבת מס' 1 - 'מלני', במזרח, אל מול גולן, חטיבת מס' 2 - 'לרנסי', במערב, בחיפה ובגליל המערבי. כאשר הגיעו בשבוע האחרון של פברואר 1948, ייסדו מקל (מונטג), איש מרחביה, ונחום גולן (שפיגל), איש כפר-סאלד, למושב יבנאל, בלב הגליל והתחתון, כדי להקים את מטת החטיבה, כלל מרחב החטיבה ארבע נפות: נפת תל-חי, בגליל העליון המזרחי, נפת כנרת, בגליל התחתון ובעמק הירדן, נפת גלבוע, בעמק חרוד ובעמק בית-שאן. נפת יזרעאל המערבי ובהרי אפרים.

בתוך ארבע הנפות לעליון אזורי הלכנו והתגבשו: אהבעם גדודי חיל-השדה (החיי"ש) ושלל יחסיגת גולני בראשית כנרת: גדוד 'אלון' - גדוד מס' 11, בנפת תל-חי; גדוד 'ירוק' - גדוד מס' 12 בנפת כנרת; גדוד 'עירון' - גדוד מס' 13 בנפת גלבוע; גדוד 'דרור' - גדוד מס' 14 בנפת יזרעאל. לימים, הועברת נפת תל-חי (גדוד מס' 11) עמה לאחיות חטיבת 'מתת' ו'עירון' שפעלו בגליל העליון המזרחי, ובחטיבת גולני הוקם גדוד ח'י"ר גוסף - גדוד 'עגב' - גדוד מס' 15, שאסף כד התאחד והתמזג עם גדוד 'דרור' - גדוד מס' 14. במקומם הוקם 'גדוד הפשיטה הממוכן' - גדוד מס' 19.

הקמת החטיבה - תורף תש"ח

ב-22 בפברואר 1948 הוקמה חטיבת גולני. עוד מועד זה היתה במרחב הצפון מסגרת חטיבות אחת "לבנוני" ומיום זה ואילך שתי חטיבות: חטיבת מס' 1 - חטיבת גולני, במזרח, אל מול גולן, וחטיבת מס' 2 - חטיבת כרמלי, במערב, בהרי הכרמל, חיפה, עמק זבולון והגליל המערבי. כאשר הגיעו בשבוע האחרון של חודש פברואר 1948 משה מן (מונטג) איש מרחביה, ונחום גולן (שפיגל) איש כפר-סאלד, למושב יבנאל בלב הגליל התחתון כדי להקים את מטת החטיבה, כלל מרחב החטיבה ארבע נפות: נפת תל-חי בגליל העליון המזרחי, נפת כנרת בגליל התחתון ובעמק הירדן, נפת גלבוע בעמק חרוד ובעמק בית-שאן, ונפת יזרעאל בעמק המערבי ובהרי אפרים.

על בסיס אזורי בתוך ארבע הנפות הלכנו והתגבשו ארבעת גדודי חיל-השדה (החיי"ש) של חטיבת גולני בראשית דרכה: גדוד "אלון" בנפת תל-חי, גדוד "ברק" בנפת כנרת, גדוד "גדעון" בנפת גלבוע, גדוד "דרור" בנפת יזרעאל.

מסדרים ותרגילי סדר

מ' בשנת 1948

94

קרב הנסיגה מעמק גיניז

8.7.48 — כוחות קקומיים תקפו באש את אנשינו בסקו צה"ל
 9.7.48 — נסיגתה הנסוגה ממלך הקרבות

הנסיגה הנסוגה ממלך הקרבות...
 ע"י סקירה בגדוד דרוזי שחמסה את משלטיהם ופאה במקומם בראש פתערכות הכוחות החדשה לקפאת התחדשות הקרבות נקבע גדוד גזעון כדרובה הצפית והוסקע מספכתה של התקפתו גדוד דרוזי אחראי היה אגודה הדולמית של מרתח החטיבת אנשי דרוזי צדין לא הספיקו להסתגל למשלטיהם החדשים ולהתות על בעיותיהם ותנאיהם ובטרם תסתיים ההפוגה פתחו יחידות מקומיות בהתקפת דובר התחיל במקועת הכפר תחזק ע"י מחלקה אחת שהגיעה אליו בלילה אור ל-9.7.48 עם בוקר כשיצאה יחידה לתפוס את העמדה שנקדוה מערב לכפר נתקלה בקבוצת ערבים בקרבתה הללו פתחו באש אנשינו השיפו לעומתם ונסו בתורה אל פנים הכפר. האחפ פקודה חזרו לתפוס את העמדה ונמברדו בי הערבים לא היו בה שעתים ומשור לאמה: מכן התחלקו קבוצות גדולות של ערבים מקומיים בהנהגתם של חיילים עיראקים הקיפו את הכפר על שלו שיה עברים — מערב דרום ומזרח — המטירו על יראת אשם וחסמו את כל מבואותיה המחלקה שהיו בה כ-20 איש התחזקה מעמד בפני ההתקפות חלשות של הצרים על הכפר. אף על פי שכבר היו לה כמה נפגעים. ממקד הפלוגה שהגיע אותה שעה לכפר במשורין, קיבל לידו את הפיקוד. המחלקה בחלקה לחוליות בנות 2-4 איש. כשכל אחת מהן מגיחה ופורצת במפתיע מעבר אחר של הכפר ומכה בריכוזים הקלושים של האויב הצר, תוך קרב בין בתים והטלת רימונים בקבוצות שנתקלו בהם. לכשנתקלו ביחידות מוגברות. — נסוגו לעבר אחר. בדרך הזה גרמו לאויב אבידות מרובות. לחימה זו בין הבתים, שנמשכה כ-5 שעות, הטישה את כוחות האנשים, התחמושת החלה לאוול, והכיתור מסיבב נהדק. לא היו כל סיכויים לקבל תגבורת, והוחלט לסגת. הפצועים ומרגמת 3 הוכנסו למשורין שבא עם המ"פ, והנהג פרץ בלא כל אבטחה את הטבעת והצליח להגיע למוקייבלה בשלום, כשכל גלגלי משורינו מנוקבים. לאחר זאת המשורין נחרזה המחלקה ובמפת"אש מכל כלי נשקה פרצה צפונה אל בין משוכות האבנים והצברים וניתקה את מגעה עם האויב. הגדרות שימשו מחסה טוב ובטוח, והיחידה הצליחה לגלות מעבר לרכס הגלבע ולרדת למרדסי תליוסף

אבידות המחלקה היו 4 הרוגים וכמה מצועים. היחידה הגיעה לבסיס הגדוד במרתביה ומפקד הפלוגה חזר מיד למוקייבלה.

המערך שתחזוק בכוחות דלילים ונמתח מתגלבע עד לגיון. לא יכול היה להפריש מתוכו אגרוף, ואפילו קטן ביותר. למפת נגד לקראת ההתקפה הכללית הממשמשת ובאה. שקרב סקופה שימש לה כסחיחות גדוד "גדעון" קיבל, בהתערבות מטח-החטיבה. היתר

ממטח-החזית ולהפריש כוחות לכלימה ההתקפה. ששערנוה, כי תבוא בשני צירים: האחד לעבר ערבה נמוכה, והשני על מוקייבלה. בו בלילה נעה פלוגתו של יוסף שטר לר

לערבנות להחזיק בכפר ובמשלטים המקיפים אותו, כדי לחסום את הדרך למזרח, אשר שימשה נקודת התפוצה הראשונה לכל הגנת מערך-הגלבע. פלוגתו של בר שי נצטווה לצאת עם פיקר לפיקוד מוקייבלה.

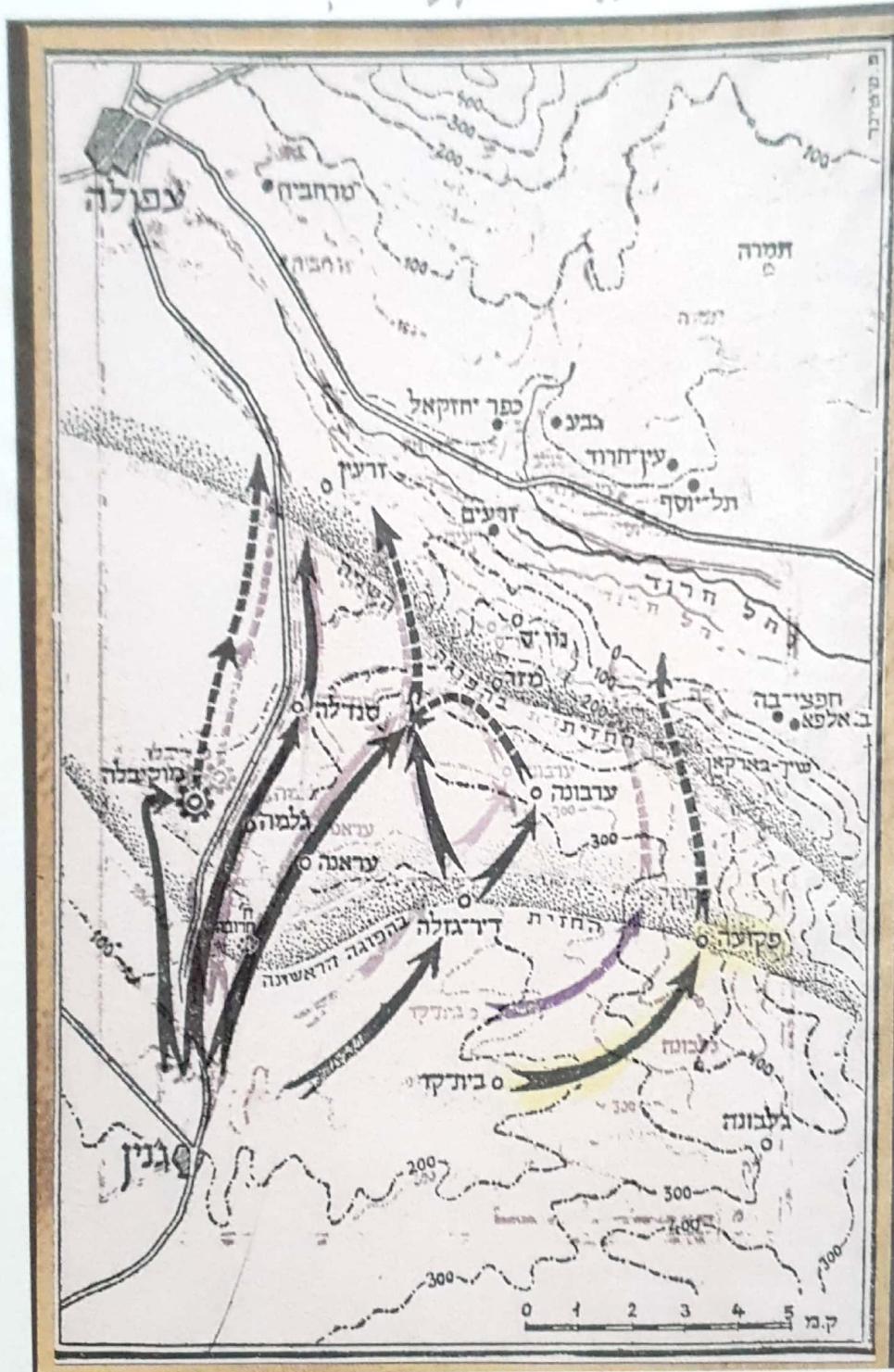
בתחילת בוקר של ה-9.7.48 חזרו הראשון לגמר החפזה. התחילו העיראקים להרעיש את משלטי החיבת-הרובה שבדרך לגיון, וכן את מוקייבלה ועראנה. זמן קצר לאחר מכן, החל חיל-הרגלים של האויב, שהורכב ממסומים, כשמפקדיהם וצוותות הגשק נאוטרמטי והמסקיע היו עיראקים, נכחיפוי משוריינים שפעלו באגפים - להתקדם לעבר משלטי עראנה-הכפר מוקייבלה.

פלוגת ברשי חזרה בזרעין וציפתה להוראות. יצאתי לבדוק את המצב במשלטים הקדומים, כשהגעתי לסנדלה שבה היו מוצבות מרגמותינו הכבדות. הרעישו דגמינו את מוקייבלה הכפר, שכבר נתפס על ידי הערבים; כשהחלו פגזינו להתפוצץ בין הבתים. מיהרו הללו לברוח מערבה. השתי לערפונה. אותה שעה נכנסו הצהובים. תוך זריזות ויללות, לדיר גדלה הרחוקה 1 1/2-2 ק"מ דרומית-מערבית לערפונה מצאתי את יוסף ואנשיו עוקבים אחר תנועת הערבים. הוריתי לאבטח את אגפיו וחזרתי לסנדלה לקבוע עם הדגמים. חיפוי אש-מגן לפלוגת יוסף. את המפקד מצאתי במוקייבלה במטה פלוגת "דרור" מחנה-מוקייבלה. הורעש הרעשה קשה, ולמטה הגיעה תשדורת מהן היחידה.

המחזיקה בעראנה-הכפרים מביקש תפוצה בבורת למידית. לבל תאלץ לסגת בלחץ הכבד והרעש. דרשתי מן המ"פ לפקד על היחידה להתחזק מעמד, כדי שפלוגת ברשו תספיק להגיע ולכבוש בחזרה את ג'למה ומוקייבלה הכפר, ובכך תחלק את היחידה המתנוונת בעראנה. היתה זה דבר שבהכרח כדי לנצח את הקו החדש, כשניסינו לשוב ולהתקשר עם היחידה כהן למסוה את ההוראות - לא הצלחנו בדבר; היחידה כבר נסוגה הוריתי למ"פ לרמן את אנשיו למחנה מוקייבלה, להתבצר בו ובבית-הספר שמצפון לו. חזרתי לסנדלה. נשלח רץ להועיק מיד את פלוגת ברשי לסנדלה. זכאן החלו המאורעות להתפתח במהירות רבה.

יחידת "דרור" שהחזיקה בג'למה ובבית-הספר שלייד המחנה החלחל לסגת, כשהיא נחלקת לשניים: כיתה אחת נסוגה לאורך הכביש צפונה, וכיתה שניה - לעבר סנדלה. נתברר, שהללו עזבו את המשלס על דעת עצמם. בה בשעה נראה בתצפית ריכוז אויב גדול ליד עראנה, שהלוצו מתקדם דרך המשלטים, שנעזבו והתקרבו כדי 1500 מ' מסנדלה, ומחנה-מוקייבלה. כותרת. תותחי האויב התחילו להרעיש את סנדלה. כיתה הנסוגים, שהגיעה לכפר, נצטווה להשאר בו ולאבטח את אגפו הדרומי. בשקלו את מצבו, החליט מפקד המרגמות הכבדות להיסוג מיד לזרעין; לא הועילו כל הסברותי, שמגיעה התגבורת ובלי חיפוי עולה היחידה, המחזיקה במוקייבלה, להישמד. הלה העמיט את התחמושו, רתם את המרגמות ונסוג חיש מהר דרך השדות לזרעין. נשארתי במקום עם כיתה "דרור"

הנסיגה מעמק ג'נין

... רן סיפור:

— מיוסוף: זה, יוצא מן המלל, במשך כל הצלפות וההפצרות, לא בה אפילו לרגע אחד, אלא התרוצץ מעמדה לעמדה ועודה את החבריה. בתן הוראות. תפן מטרת מקרב האויב. חץ לכל מקום שנחבקהו שבו עזרה והעביר את הפצוץ למקום בבוט יתרו. כשהערבים חמקו מאוה, אורגן את הפלוגה להסתערות. לא הוה לבר מוחשי, וכל הסתערותו נעשתה; תוף יחיותו ממותן והטלת הימונים, יוסף היה פורץ האשוק. וכלנו אחיו. האמו. מן אמנותו אומן עץ איך שיענה. כששמע על העזרה של תפן, התרוצץ לחמשו, כשפוזם מתפוצצו. מעבריו והכדורים שורקים, וכן בקע כדור את קשתו וארס את ראשו. וכשהיה הדם שותת מראשו, מתאו בשהולד ורץ מיד אל פצועי שני תזוד ואירגן את הפלוגה להסתערות שניה. וכשנפצע, כעבור זמן מה, פצע קשה בבטנו, שלש בעצמו, מסר את הפיקוד וכל הזמן עקב אחד המתרחש בשטה, יעץ לממלא מקומו כיצד לנהוג ומה לעשות בכל מקרה. כשהמצב התגבר והלך ואף הנסיגה היתה מסוכנת, אמר: "קשה לכם לסגור עץ כל הפצועים. לל ממילא איך מל סיכוי לחיות, הבטיחתי שלא תשאירוני כאן חי; איני בטוח שיעבור בי הכוח לאבד את עצמי לדעת". והוחזי תפן ליוחיה. זה, זה מופע, השתלתי לענודי והבטחתינו לשאתו עלי, לשניסוג. הוא מרגע רק לאחר שהבטחתי לנו למלא את בקשותי, באמו לא אומל לקחתו — — —

בשבילי, גולני זה הולצה מיוערת, עעלים מאומקות, בהק בעיומם.
בשבילי, גולני זה מסע לילי ארוך, תמונות ותחישות לבצע משמנות בכל
מחיר.
בשבילי, גולני זה הכוח החוגף בלילה חשוך לועד אויב, אצבע על החדק
אחניים קשובות, עיניים מקוחות לכל דחש.
בשבילי, גולני זה הכוח החוצץ בין ילדי הצפון למצותים המבקשים את
נפשם.
בשבילי, גולני זה סיוור לאורף הגבול, הזחית קלות, המוקף זההם מערות על
אויב.
בשבילי, גולני זה העצבות, הדמעה בעיניים על חבר שנפל בקרב.
בשבילי, גולני זה הטוב והיפה שבנוער הישראלי.
בשבילי, פיקוד הצפון זה גולני. אשרי הפיקוד שיש לו חטיבה כזו.